

Nieuwsbrief 1 - 2020 – Bijna weer ter plekke

Het is lang geleden dat we op Afrikaanse bodem stonden: mei 2018. Een bestuursreis die nog vers in ons geheugen gegrift staat. Een reis waarin we aan den lijve hebben ondervonden hoe onstabiel het land is en waarin we een van de projecten in zijn geheel niet hebben kunnen bereiken door uitgebrande vrachtwagens, rellen en roadblocks. We hebben onze learnings getrokken uit die reis: we hebben ons reisschema aangepast zodat we minder op de weg hoeven te zitten. Dat betekent ook dat we dit jaar minder flexibel zijn om ons aan te passen aan het Afrikaanse ritme. We zullen zien hoe het uitpakt. Op een afstandje hebben we geprobeerd de politieke en economische ontwikkelingen in Zuid-Afrika te volgen. Het is lastig daar een zinnig woord over te zeggen. Het allereerste dat opvalt is hoe weinig er in de Nederlandstalige pers belandt in elk geval en ook de Engelstalige pers is vrij summier.

Duidelijk is daar waar het ANC van oorsprong de partij was van Nelson Mandela, de partij die voor gelijkheid stond en goed was voor zowel zwart en wit, tot het verleden behoort. Allereerst is het partij imago verwoest door de corruptie van Jacob Zuma die daar ook voor het oog van de wereldpers voor berecht is. Maar of Cyril Ramaphosa die sinds februari 2018 aan de macht is zijn verkiezingsbelofte om de rust en gelijkheid terug kan brengen in het land waar kan maken, is maar ten zeerste de vraag. Feit is in elk geval dat in afgelopen zomer hij een wet aangenomen heeft om land te onteigenen van grotendeels blanke en buitenlandse boeren zonder daarvoor enige vorm van compensatie te doen en onder de belofte dat er geen honger uit voort zou komen. Interessant is hoe hij dat denkt voor elkaar te krijgen. In de omringende landen heeft soortgelijke wetgeving geleid tot burgeroorlog. De blanke boeren die vaak decennialang hard gewerkt hebben om hun boerderijen op te bouwen zijn woest en strijdvaardig. Talentvolle jongeren zijn bang om zonder werk te zetten en verlaten massaal het land. De werkeloosheidcijfers zijn sinds jaren niet zo hoog geweest. De onvrede onder alle bevolkingslagen is hoog. Lees bijvoorbeeld eens dit artikel uit Trouw van augustus 2019: <https://www.trouw.nl/economie/de-tijd-van-economisch-optimisme-is-voorbij-in-zuid-afrika~b29d4fdc/>

De conclusie lijkt gerechtvaardigd dat Zuid-Afrika een brandhaard is. Meer dan ooit tevoren. En het Waterbergdistrict in Limpopo waar wij actief zijn is een van de armste en meest achtergestelde gebieden. Slechts 40% van de beroepsbevolking heeft hier een baan, waar dat landelijk nog een schamele 60% is. Ruim 78% van de gezinnen leeft onder de armoedegrens, de Afrikaanse armoedegrens welteverstaan, die op geen enkele wijze te vergelijken is met het voorzieningenniveau waarop een Nederlands bijstandsgezin op kan rekenen. Vanzelfsprekendheden in Nederland als scholing, gezondheidszorg en veiligheid, zijn in Zuid-Afrika niet langer vanzelfsprekend.

Deze dualiteit prikkelt, integreert en stimuleert. Terwijl ik dit schrijf ben ik nog in het luxe en veilige van der Valk Hotel vlakbij Schiphol. We hebben afgelopen jaren alle drie keihard gewerkt zowel zakelijk als privé. Toch staan we weer op het punt ruim twee weken ons in te zetten voor ontwikkelingswerk in de meest pure vorm: kleinschalig, concreet en persoonlijk. Dat is wat we onze donateurs beloven, dat is was we ook daadwerkelijk doen. En dat voelt goed. We zullen jullie meenemen op onze reis. We hebben een spannende en drukke periode in het vooruitzicht. We gaan onze vier

bestaande projecten bezoeken. Ze reageren over de lange afstand niet allemaal even goed door de lange periode van afwezigheid. We hebben verschillende nieuwe projectaanvragen ontvangen. Deze hebben we besproken met het bestuur en hierin geprioriteerd. De twee meest veelbelovende gaan we ter plekke bezoeken. Op papier zien ze er goed uit. Maar voor we welke belofte dan ook maken, willen we weten wat voor mensen er achter de projecten schuilen en hoe het er daadwerkelijk uitziet. En we gaan Onnica weer zien, een leerling van ons eerste project die bijna haar opleiding tot lerares heeft afgerond. Een herkenbaar rolmodel en inspiratiebron voor anderen. Later meer daarover!

Via onze nieuwsbrieven reizen jullie met ons mee. Morgenavond landen we in Johannesburg en op 31 december zullen we de nodige inkopen doen. Dan verdwijnen we voor ruim twee weken in de bush en gaan we bij onze 4 huidige en 2 potentiële projecten op bezoek. Tot snel! Het volgende bericht met nieuw fotomateriaal ;-),

Jordie van Berkel
Voorzitter Stichting Britt Helpt

p.s. Mochten jullie ons willen steunen: iedere euro kunnen we supergoed gebruiken. We beschikken over een ANBI-status en het CBF-keurmerk. Eenmalige en structurele donaties zijn zeer welkom op (LET OP: nieuw rekeningnummer):
NL.42.TRIO.0379.7099.53